

DO LUDNOSCI POLSKIEJ W MAŁOPOLSCE!

Propaganda niemiecka dostrzegła wreszcie Polaków. Niedawno -- jeszcze wymazani z mapy Europy -- ślaskawie powołani zostaliśmy do życia, aby w czasie, gdy huragan klęsk wali się na państwo Hitlera, stać się czynnikami, którymi zadecydować może o szali zwycięstwa.

Dlatego to propaganda niemiecka umizga się do Polaków i stara się wpaść w nas przekonanie, że tylko pod sztandarem swastyki leży przyszłość Polski. Dlatego podważa się w Narodzie Polskim wiarę w Amerykę i Anglię, dlatego usiłuje się poróżnić Rząd Polski z rządami państw sprzymierzonych, a szczególnie zaognić stosunki między Polską a Związkiem Sowieckim. Dlatego propaganda niemiecka świadomie kłamie i przekręca fakty, twierdząc, że losy Narodu Polskiego spoczywają w ręku niemieckim, a Polakom po zostaje do wyboru - albo Niemcy, albo Rosja.

Te nieczne wysiłki propagandy niemieckiej nie odniosą u nas żadnego skutku. Wiemy bowiem, że cel ich jest jeden:

- Pchnąć społeczeństwo polskie do walki z bolszewicką Rosją, aby przy boku wojsk niemieckich służyć interesom niemieckim.

Chcą naszej pomocy, chcą naszej krwi!

W niektórych miastach powiatowych zwołują już wiece, na które z rozkazu niemieckich urzędników, starostów stawic się mają "dobrowolnie" - wójtowie, sołtysi, księża, nauczyciele, chłopi, oraz robotnicy - z rozkazu tychże urzędników uchwała się "jednogłośnie" deklaracje następującej treści: "Zebrani przedstawiciele narodu polskiego protestują przeciw Rosji Sowieckiej, Stalinowi i ich zaborczej polityce i wyrażają chęć wzięcia udziału w walce przeciw bolszewizmowi".

Takie deklaracje oczywiście nie obowiązują nikogo. Polacy wiedzą bowiem dobrze, z kim mają walczyć i o co - wiedzą, że wobec podstępnych metod działania propagandy niemieckiej obowiązuje nakaz bezwzględnej bojkotowania takich demonstracyjnych zebrań.

Na wszystkie próby organizowania polskiej opinii publicznej - w imię wrogich nam interesów niemieckich mamy tylko jedną odpowiedź:

Naród Polaki nie pójdzie na żadną współpracę z Niemcami, nawet przeciw bolszewizmowi!

Naród Polski jest pewny klęski niemieckiej i odzyskania niepodległości, ale w oparciu o własne siły i pod kierownictwem Rządu Polskiego, oraz o pomoc wielkich narodów Anglii i Ameryki.

Zdajemy sobie sprawę z trudności i niebezpieczeństwa, jakie istnieją dla Narodu Polskiego ze strony Rosji Sowieckiej, jednak wiemy, że trudności te i niebezpieczeństwa usuniemy sami - bez pomocy niemieckiej i bez współpracy z Niemcami.

Nie oddamy życia za zbirów, którzy stworzyli mordownię Świącimia! Nie wytoczymy ani kropli krwi za tych, którzy srożą się bestialskimi egzekucjami w naszych miastach i wsiach!

Nie damy ani kropli tym, co miliony Polaków zapędzili do robot przymusowych w Rzeszy!

Nie damy najdrobniejszej cząstki mienia swego dla narodu rabusiów i złodzieji!

Naród Polski sam rozporządza sobą!

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs across the page.

mi
ka
ka

i
un
co
ta
tw

du
du
So
ci
we
to
Ab
ln
pe

ko
na
id
pr

z

na
Kr
je
cz

ka
sh
ka
ub

ne
na

ne
ko

od
we
rz

ki
li

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. It appears to be a multi-paragraph document.]

ni
ko
wi
l
a
rz
ni
ni
ze
cy
80
-
wa
d
c
d
n
k
c
c
c
c
D
-
w
z
n
c
d
d
R
-
w
z
n
p
c

[Faint, illegible text on the main page]

Mie
---
zan
ter
ny
te
Ta.
Br
Do
Po
ry
pa
kt
sz
wy
te
ja
ud
a
s
m
t
S
K
z
n
s
s
l
r
n
K
P
n
D
W
l
s
a
E

Miechów. W dniu 3 marca do majątku Wysocice przybyło trzech "leśnych ludzi",
----- którzy poprosili o jedzenie. Podczas posilania się ich, nadciągnęła
zawiadomiona przez któregoś z domowników policja. Wywiązała się walka, w nas-
tępstwie której jeden z "leśnych" poniósł śmierć, jeden zaś został aresztowa-
ny. Trzeci, ranny, którego policja pozostawiła własnemu losowi, zabrany zosta-
ł przez nadeszłych partyzantów./map/

Tarnów. Na linii kolejowej między Tarnowem a Bochnią zginął wagon pszenicy.
Limo usilnych poszukiwań skradzionego zboża nie odnaleziono./w/

Brzesko. Na terenie gminy Borzęcin patrol policyjny ostrzelany został przez-
uzbrojoną grupę "leśnych"./w/

Dobczyce. Na tutejszą garbarnię dokonano napadu. Sprawcy poniszczyli urządze-
nia, zabierając około 3.000 kg wyprawionej już skóry./w/

Podhale i Sądeckie. Z końcem lutego ogłosili Niemcy nową listę zakładników w
Nowym Targu, obejmującą 25 osób, głównie chłopów, z któ-
rych cztery osoby zostały już przez Niemców stracone. Nowa ta zbrodnia oku-
panta pozostaje, zdaje się, w związku z napadem na ambulans sanitarny, podczas
którego zastrzelony został oficer SS./w/

- Za niedostawienie kontyngentu ludzkiego na wyjazd do Rze-
czy, ukarali Niemcy mieszkańców gminy Szaflary, pow. Nowy Targ, kontrybucją,
wynoszącą 20.000 złotych./w/

- Na posterunek policji w Szczywnicy napadła w dniu 22 lu-
tego uzbrojona grupa. Jeden policjant niemiecki został zabity, trzech polic-
jantów granatowych odniosło rany. Szczęty posąg, przeprowadzony przy współ-
udziale miejscowej ludności, nie dał żadnego wyniku./w/

- Na szosie, wiodącej z Krynicy do Nowego Sącza, rozbiło się
auto, wiozące 6 Niemców. Trzech z nich, będących agentami gestapo, poniosło na
skutek katastrofy śmierć./map/

- Szkoła polska im. St. Konarskiego w Nowym Sączu, oraz t.zw.
"Biały klasztor" zamienione zostały, zarządzeniem władz niemieckich, na szpi-
tale wojskowe./map/

Sanok. Oddział fabryki Zieleniewskiego znajduje się obecnie w stanie ewaku-
cji. Niemcy wywożą stąd magazyny oraz surowiec./w/

Kraków. Roznieszone zostało nowe obwieszczenie dowódcy policji niemieckiej-
w którym podaje się do wiadomości i "przestrogi" ludności polskiej,-
że "za napad, dokonany na osobie Hamauer w Krakowie, przynależnej do się zbroj-
nych/?" zastrzelono 10 Polaków, skazanych uprzednio na karę śmierci i przed-
stawionych do ukaskawienia./map/

- Zarządzeniem władz niemieckich, z dniem 11 marca wolno ludności pol-
skiej korzystać z kolei bez specjalnych zezwoleń./map/

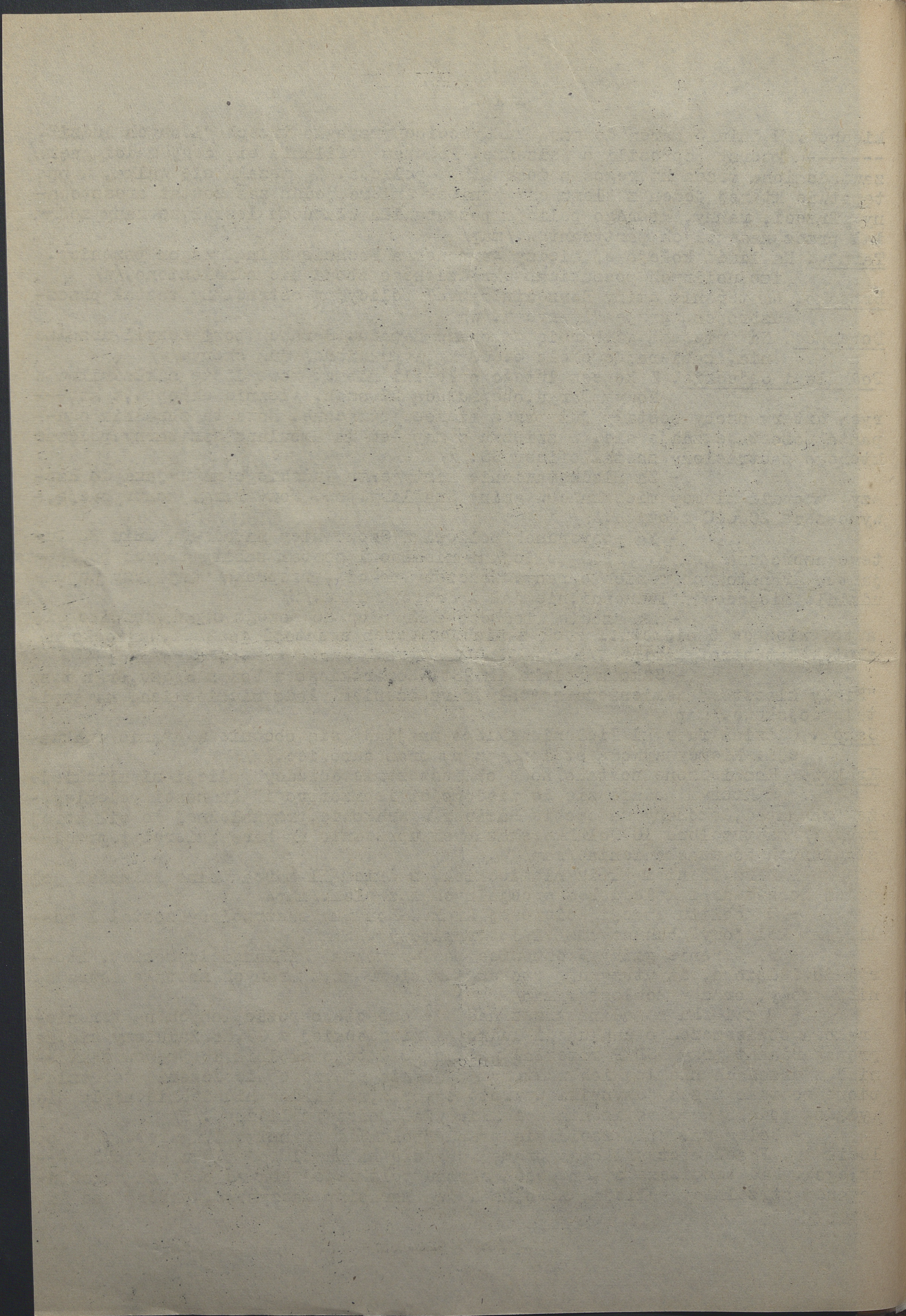
- W pobliżu stacji kolejowej Kraków-Boharka zastrzelony został 1 po-
licjant kolejowy /bahnschutz/ i 1 "granatowy"./w/

- Na terenie gminy Swoszowice pod Krakowem, Milkanaście kobiet, któ-
rym dowiedziono, iż utrzymują stosunki z Niemcami, ukaranych zostało ostrzyże-
niem głowy, oraz ichłostą./map/

- W związku z podaną przez nas wiadomością o rozlepionych na terenie-
Krakowa obwieszczeń o ewakuacji ludności niemieckiej z GG, dowiadujemy się, że
propagandysta przy NSDAP rozesłał w dniu 23 lutego okólnik do "mężów zaufa-
nia" w urzędach niemieckich, w którym wyjaśnia się, że obwieszczenie to rozle-
pione zostało przez "czynniki wyrotowe", oraz, że władze niemieckie nigdy nie
wydadzą podobnego zarządzenia w formie wiadomości publicznej./w/

- Celem zabezpieczenia się przed "polskimi czynnikami wyrotowymi" po-
lecik dr. Frank ufortyfikował bramę wjazdową na Wawel /od placu Bernardyna-
skiego/. Nad bezpieczeństwem "ojca narodu polskiego" czuwać będą na nowozbu-
dowanej strzelnicy policja, zbrojna w dwa karabiny maszynowe, skierowane na
ulicę./w/

W
P
C
L
C
S
U
U
P
W
W

E
W
T
T
D
T
A
N
N
W

N
J
D.
S
J
T

T
W
T
S
S
W
E
D
D

"POLSKI" TEATR W KRAKOWIE

W tych dniach zakończona została praca nad przebudową wnętrza dawnego "Starego Teatru" w Krakowie. Niezbędne urządzenia wykonała -- firma Zieleniewski. Niemcy zgodzili się na założenie stałego teatru, przeznaczonego dla użytku ludności polskiej, a nawet propagandą załatwia wszystkie sprawy związane ze zwoleniem. Największy nawet duren pokopał by się, że coś się kryje za "kulisami" tej całej teatralnej sprawy, że w dobie największego terroru zezwalają Niemcy na otwarcie polskiej placówki kulturalnej, że urządzenia teatru buduje firma, nastawiona wyłącznie na potrzeby wojenne niemieckie. Jasnym jest przecież, że jest to Niemcom na coś potrzebne, że nie uczynili tego dla "sympatii" do nas. Niestety, inicjator teatru polskiego, -- przemysłowiec krakowski, p. Świechko, nie podziela naszego zdania. Zorganizował już zespół aktorski, przygotował odpowiednio sztuki /uważnie kontrolowane przez Niemców/, sezon teatralny może już rozpocząć.

Nie unikając w pobudki, jakie kierownik p. Świechko, za pytujemy, na co potrzebny Polakom w tej chwili teatr, chociażby nosił miano "polskiego"? Rozumiemy potrzebę rozrywek kulturalnych, których brak odczuwamy przemożnie, ale czyż w chwili obecnej nie jesteśmy bohaterami największej tragedii, pisanej przez pachołków Himmlera, tragedii rozgrywanej codziennie -- po miastach i wsiach Polski. Jakież, najzdolniejszy nawet aktor, odtworzyć po trafi rozpacz ojca-Polaka, patrzącego na śmierć własnych synów; która aktorka odda jęk matek polskich? Czyż nie jest komedią, jakiegokolwiek wystąpienie Franka, czy zgromadzenia "Lobowolne", na których "deklaruje się samorzutnie" wierność władzom niemieckim? Czyż nam zaimponuje p. Świechko ze swoim "polskim" teatrem?

Zezwalając na otwarcie teatru, dostają Niemcy do ręki -- nowy atut propagandowy, że zapewniają społeczeństwu polskiemu -- obok zaspakajania pracy i wyżywienia -- zaspakajanie potrzeb duchowych. Z tego powinien p. Świechko zdawać sobie sprawę i, jako Polak, nie powinien podejmować się organizowania teatru. Nie chcemy od Niemców niczego; ani "polskiej" policji, ani "polskiego" teatru; wytrzymaliśmy bez niego cztery i pół roku, wytrzymamy -- jeszcze te kilka miesięcy, dzielące nas od największego widowiska, jakim będzie ostateczna klęska Niemiec.

Jeżeli p. Świechko będzie takim dobrym dyrektorem teatru, jak dobrym jest Polakiem, to teatrowi nie wroczymy zbyt długiego żywota; w każdym razie obowiązkiem naszym jest nie mieścić tę instytucję bojkotować i na przedstawienia do teatru nie uczęszczać. Z życzliwości jednak radzimy p. Świechko wystawić sztukę religijną -- "Ucieczka do Egiptu", gdyż posiada wszelkie kwalifikacje, by doskonale zagrać rolę osła.

/Wal./

xxx

DECENTRALIZACJA USTROJU SOWIECKIEGO

Dnia 2 lutego b.r. na posiedzeniu Najwyższej Rady Sowieckiej zgłosił Mołotow wniosek, przewidujący zasadniczą zmianę konstytucji, która dzisiaj w Sowietach posiada moc obowiązującą. W myśl tego wniosku 16 republik związkowych otrzyma własną armię, stanowiącą jednak integralną część armii czerwonej. Każda republika będzie mogła również -- omijając pośrednictwo Moskwy -- zawierać traktaty z innymi państwami i według własnego uznania wystąpić ze związku sowieckiego. Wniosek ten, przyjęty jednogłośnie, posiada niewątpliwie charakter sensacyjny, podobnie, jak sensacyjną jest również mowa, którą z tej okazji wygłosił Mołotow. Sowiecki minister spraw zagranicznych zapowiedział bowiem, że decentralizacja ustroju sowieckiego będzie się rozwijać stopniowo, zaś zmiany, które już dzisiaj wprowadza się, umożliwiające zostały --

dzięki "dojrzałości" politycznej, wojskowej i gospodarczej poszczególnych republik. Stwierdził przy tym, że dotychczasowe postanowienia konstytucji sowieckiej okazały się niewystarczające wobec wymogów nowej sytuacji, w jakiej znalazła się Rosja, która zawarła sojusz z W. Brytanią i Ameryką, i wraz z tymi dwoma państwami kroczy dzisiaj na czele wielkiej koalicji antyfaszystowskiej. Jest przy tym rzeczą znamionną, że Mołotow oświadczył równocześnie, iż w niedługim czasie czarna armia wywalczy wolność Estonii, Łotwie, Litwie i Mołdawii; nie wspominał zaś ani słowem o t.zw. zachodniej Ukrainie, czyli -- polskich kresach wschodnich, do których Sowiety roszczą sobie pretensje na podstawie plebiscytu z roku 1939. Ale nie o to idzie. Ważniejszym jest fakt, czy wspomniana uchwała Najwyższej Rady Sowieckiej jest postanowieniem, posiadającym zasadniczą wartość dla ewolucji stosunków w dzisiejszej Rosji. Otoż -- pragnąc dać odpowiedź na powyższe pytanie zwrócić należy uwagę na dwa momenty. Przede wszystkim jest rzeczą znamionną, że uchwała Najwyższej Rady prowadzi do wniosku, iż Sowiety dążą do oparcia swego ustroju na angielskim Commonwealthe, czyli idzie im o stworzenie europejskiego związku dominialnego. Posunięcie istotnie sensacyjne i niewątpliwie obliczone na chęć pozyskania -- sobie zaufania państw europejskich, zwłaszcza tych, które, godząc się na zdołbycze socjalne, wprowadzone w życie przez komunizm rosyjski, są zdecydowanymi przeciwnikami sowieckiego komunizmu. Uchwała Rady Najwyższej, a przede wszystkim przemówienie Mołotowa, zapowiadającego dalszą decentralizację -- wedle wzoru angielskiej ustawy dominialnej, na wyraźny cel, aby narody europejskie nie broniły się przed podporządkowaniem się dyktandom sowieckim, -- które nie dążą do niczego innego, jak tylko do stworzenia wymarzonego przez niejednego z polityków Stanów Zjednoczonych Europy. W rachunku tym znajduje się jednak błąd zasadniczy, który osłabia znaczenie uchwały Rady Najwyższej, a mianowicie ten, że między angielskim statutem dominialnym, a projektowaną -- sowiecką Commonwealthe istnieje zasadnicza różnica. sowieckie reformy nie osłabiają dotychczasowych kompetencji partii, będącej podstawą totalizmu sowieckiego, gdy tymczasem wielkobbrytyjski statut dominialny oparty jest wyłącznie na wzajemnym zaufaniu i zainteresowaniach gospodarczych. Jest przy tym -- rzeczą znamionną, i to jest właśnie drugim momentem godnym uwagi, że w ostatniej uchwale Rady Najwyższej znalazł się również wniosek, przewidujący swobodne opuszczenie związku. Otoż dziwne jest, że wniosek ten postaniono, mimo, że w dotychczas obowiązującej konstytucji sowieckiej istnieje paragraf tej -- samej treści. Jakie znaczenie praktyczne miał ten paragraf, przekonana się -- namacalnie np. Ukraina, która, opierając się na nim, domagała się pewnych -- uprawnień konstytucyjnych, za co rząd ukraiński, który tego rodzaju wnioski wysunął, został wystrzelany.

Kasuna to więc uzasadnione przypuszczenie, że i obecna postanowienia Rady Najwyższej będą miały charakter wyłącznie formalny, a praktycznego zastosowania nikt się nie doczeka, zwłaszcza, iż z pewnością nikt się -- ich realizacji nie będzie domagał, nauczony smutnymi doświadczeniami niedawnej przeszłości.

Możnaby przypuszczać, że mają one znaczenie wyłącznie propagandowe. Gdyby jednak rząd sowiecki tym razem miał zamiar postanowienia Rady Najwyższej istotnie urzeczywistnić, zadałby tym cios przede wszystkim "hitlerowskiej Europie", co do której już dzisiaj nikt żadnych złudzeń nie posiada. W każdym razie Rosja pochwyciła te szanse, które z początkiem wojny posiadały Niemcy, a które szybko zostały zaprzepaszczone dzięki niemieckiej megalomanii narodowej i brutalności, będącej ich przyrodzoną właściwością.

/Iskra. Z./

XLIX

НИЕРКОЖЕ ВАСАЛИ НИМЕЕОКИХ

Postępy ofensywy rosyjskiej wywołały panikę przede wszystkim w Rumunii i Bułgarii. Oba te kraje zdają sobie doskonale sprawę z-

1881. Jan.

t
t
D
D
D
L
L
C
C
S
C
V
E
H
V
H
C
N
S
V
V
D
V
V
V
V
C
V
V
V
E
D
C
C
S
E
E
C
D
S
S
E

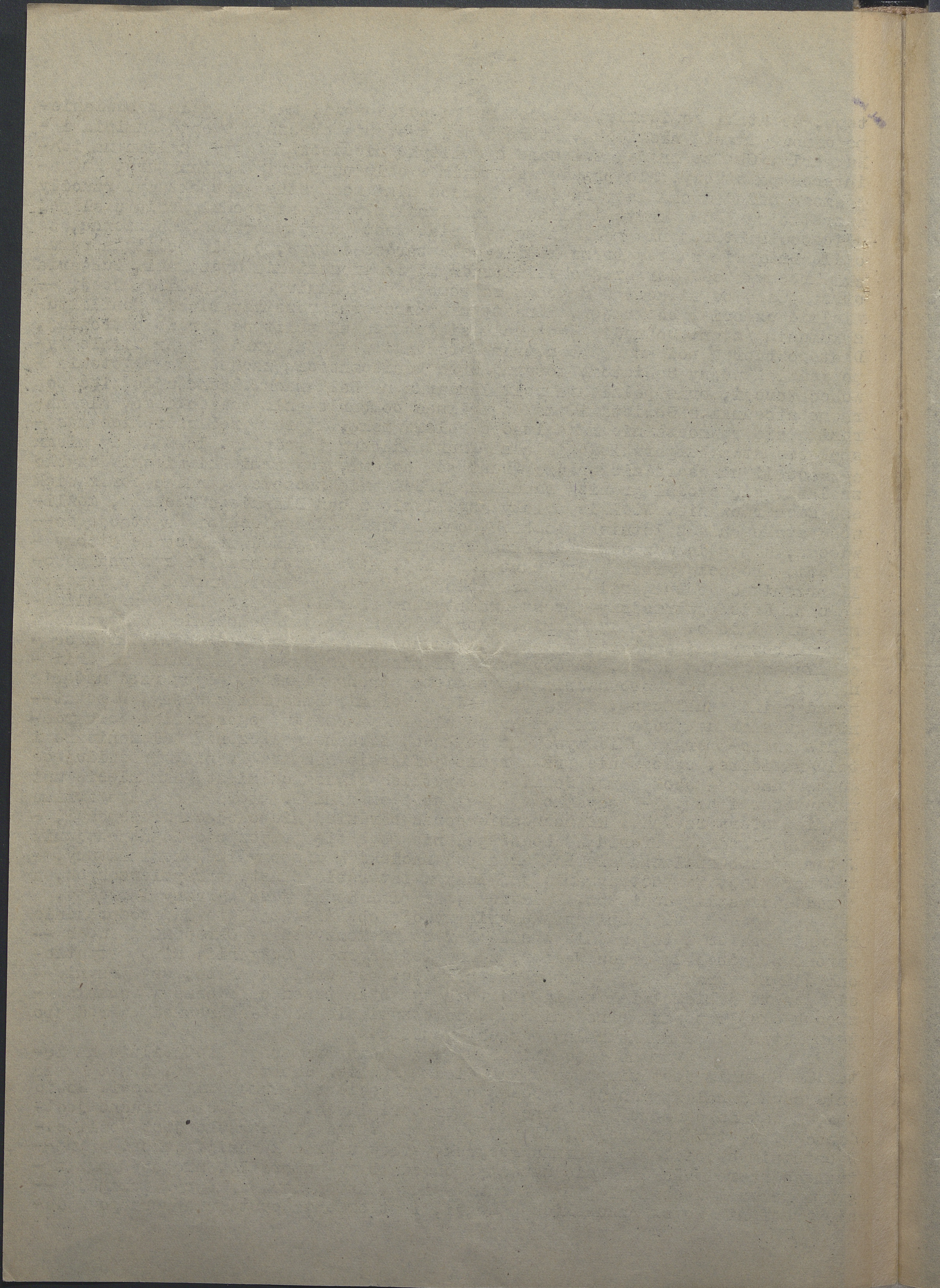

tego, że ataki sowieckie, skierowane ku południowi, mają na celu zachwianie połudnowej flanki niemiecką, którą w jej systemie obronnym tworzą Rumunia i Bułgaria. Oba te kraje, związane z polityką niemiecką nie ze względu na ich interes państwowy, ale przede wszystkim w celu uzyskania koniunktury, która jeszcze przed dwoma laty otwierała przed nimi korzystne perspektywy, rzuciły wszystko na jedną kartę i dlatego dziś znalazły się niespodziewanie w ślepej uliczce, z której nie ma żadnego wyjścia. Jest przy tym rzeczą znamionną, że o ile Bułgaria na tej transakcji wyszła bardzo dobrze, o tyle polityka rumuńska kroczyła od pierwszej chwili trudnymi do zrozumienia wyzwałami. Bułgaria otrzymana od Niemców w nagrodę za pomoc w pokonaniu Jugosławii i Grecji -- wielkie części tych krajów, a następnie korzystne rozstrzygnięcie konfliktu z Rumunią /z.zn. Dobrudzię/, starała się oprzeć na polityce bardzo ostrożnej. Dlatego biorąc pod uwagę wewnętrzne stosunki w kraju, rząd bułgarski nie wypowiedział wojny Sowietaom, motywując to koniecznością zachowania pogotowia wobec Turcji, oraz pełnienia roli żandarma na Bałkanach. Zachowując więc poprawne stosunki z Sowietaami, mogła uniknąć bombardowania sowieckiego, ale naraziła się równocześnie na agitację bolszewicką, która wśród szerokiej masy społeczeństwa bułgarskiego pada na grunt chłonny i podatny. To też gdy Niemcy zaczęli na wschodzie trącić grunt pod nogami, gdy armie niemieckie szybko znalazły się opodal granicy rumuńskiej, Bułgarię zaczęło ogarniać coraz większe zdenerwowanie. Wielkie naloty angielskie z baz Bliskiego Wschodu, możliwość atakowania z lotnisk włoskich, obawa przed wzmagającą się agitacją sowiecką, a przede wszystkim bliskość frontu i obawa przed atakiem ze strony Turcji, wreszcie groza wojny partyzanckiej, która w Jugosławii zaczyna powoli przenikać do Bułgarii -- to wszystko stworzyło sytuację trudną i sprzyjającą na dzień jutrzejszy wprost dramatyczne widoki. Co się dzieje za kulisami -- niewiadomo. W każdym razie, biorąc pod uwagę jej położenie polityczne w ramach rozgrywających się wypadków, trudno powątpiewać w pogłoski, krążące od dłuższego już czasu, jakoby poseł niemiecki wręczył premierowi Bułgarii -- notę z zagrożeniem stosowania represji ze strony Niemiec, gdyby rząd ustąpił przed opinią publiczną, domagającą się wycofania Bułgarii z wojny. W ostatnich czasach sytuacja wewnątrz kraju uległa znacznemu pogorszeniu. Bombardowanie anglo-amerykańskie wywołało popłoch, zerwane połączenia telefoniczne i telegraficzne, ogłoszenie przez radio sofijskie rozporządzenia, przewidującego ewakuację -- obok samej Sofii -- wszystkich większych miast, zamknięcie uniwersytetów i szkół -- wszystko to jest objawem paniki, która zaczyna ogarniać również sfery rządowe. Równocześnie coraz bardziej niepokojące wiadomości, które nadechodzą z frontu wschodniego, nie mogą się przyczynić do uspokojenia. W ten sposób znalazła się Bułgaria pod naciskiem niepomysłnej koniunktury, -- tym bardziej, że podtrzymanie jej leży w interesie państwa sprzymierzonych, a przede wszystkim Sowietaom. Zakaszcza, że plan Rosji jest wyrazny i prosty.

Wierzenie na Rumunię wywołałoby niewątpliwie jej rozpreżenie. Rumunia bowiem w tej wojnie wyszła bardzo niekorzystnie. Okrojona z dwóch stron, z jednej na rzecz Węgier, z drugiej na rzecz Bułgarii, mimo wszystko ona jedynie krwawi się w interesie Niemiec, bez względu na to, czy przyniesie jej to jakiegokolwiek korzyści. Poza tym była przez cały czas w rabunkowy sposób eksploatowana przez Niemców, co oczywiście musiało wreszcie wśród społeczeństwa wywołać naturalny odruch protestu.

Trudno więc dziwić się, że wewnątrz kraju jest silnie napięta. Że Rumunia jest niepokona o tym wiedzą również Węgry, i w tym właśnie szukać należy genezy pogłosek o bloku węgiersko-rumuńskim przeciw Sowietaom, nawet za cenę pewnych koncesji terytorialnych. Oczywiście, trudno jest dawać wiarę tym koncepcjom, ale wobec grozy sytuacji wszystko jest możliwe. W ostatnim czasie, kiedy armia rosyjska staje u bram Rumunii, wzrost wewnętrzne napięcia daje się zauważyć chociażby w memoriale, złożonym przez grupę generałów szefowi państwa rumuńskiego, Antonescu, w którym domagają się wycofania wojsk rumuńskich z Rosji, i stworzenia systemu obronnego w do-

rzeczach Prutu i Seretu. Nic natomiast nie wskazuje na to, iż w najbliższym czasie mogą zajść wypadki, mogące wpłynąć na uspokojenie opinii publicznej, wstrząśniętej ostatnio zamierzonym przeniesieniem siedziby rządu nad granicę słowacką.

Węgry, nie mogąc się wycofać z wojny w obawie przed represjami niemieckimi, z jednej strony zapewnijają państwa sprzymierzone o swoich sympatiach dla nich, zaś z drugiej strony możeby nawet gotowi byli do nie-wielkich ustępstw terytorialnych, byle tylko zabezpieczyć się przed Sowietami.

Pewną jest rzeczą, że w te wszystkie pomysły "zabezpieczające" najmniej wierzy Bułgaria. Rząd bułgarski jest przekonany, iż Rosja jest gotowa na wszelkie nawet wysiłki, byleby tylko poprzez Rumunię i Bułgarię -- sięgnąć na Bałkany i w ten sposób uzyskać wpływy w państwach południowo-europejskich. Oczywiście wywołuje to nastroje silnego, stale wzmagającego się -- zdenerwowania, tymbardziej, że wszyscy mają w pamięci artykuł, opublikowany niedawno w sowieckim piśmie "Wajna i raboczyj kłas", którego treść sprowadza się do stwierdzenia, że z chwilą klęski Niemiec, satelici ich nie mogą liczyć na większe względy, niżeli Niemcy same. /Iskra/

/Z/

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

287

Fragmented text from the adjacent page, including words like "win", "po", "tr", "pe", "no", "ni", "i", "te", "ud", "in", "po", "ca", "wr", "ma", "ku", "it", "do", "te", "ny", "ka", "po", "sh", "w", "l/", "Fo", "s", "2/", "m", "za", "n", "e", "4/", "e", "l", "v", "o", "s", "s", "g".